

Forța creatoare a gândirii revoluționare

„Comunismul înseamnă știință, cultură, un înalt nivel de cunoaștere a legilor dezvoltării sociale și ale naturii“

NICOLAE CEAUȘESCU

Din cuvîntarea rostită la Adunarea solemnă
din 25 ianuarie 1983

Cînd politica unește într-un tot practica revoluționară cu spiritualitatea revoluționară, cînd împlinirile sînt rezultatul adevărului, ceea ce, dealtfel, este și normal, deoarece doar succesul întemeiat pe adevăr se dovedește, fără excepție, în cele din urmă, un real succes, cînd așadar gîndirea orientează practica și, în același timp, se autoverifică și se autoredefinește la examenul la care aceasta o supune perpetuu, putem spune că sîntem pe drumul cel bun în opera de apropiere a realului de ideal, de edificare a noii orînduiri potrivit atît adevărurilor, legităților generale, cît și condițiilor concrete ale societății noastre, sîntem pe drumul cel bun și în ceea ce privește posibila soluționare a gravelor probleme cu care se confruntă lumea contemporană.

Acest drum a fost marcat, în anul 1982 și la începutul anului 1983, de evenimente memorabile, de veritabilă ecloziune a cugetării revoluționare: plenara din iunie a Comitetului Central, Conferința Națională a partidului, acțiuni politico-ideologice de anvergură nu numai națională ci avînd și excepționale ecouri internaționale, incununate, cu strălucire, de momentele în care partidul, țara și-au omagiat conducătorul mult onorat, cu prilejul împlinirii a 50 de ani de glorioasă, eroică luptă revoluționară și al aniversării zilei sale de naștere. Omăgiindu-l pe tovarășul Nicolae Ceaușescu, poporul român, naționalitățile conlocuitoare au omagiat însuși partidul din cadrul căruia secretarul general, președintele Republicii, s-a distins ca cel mai bun, cel mai valoros dintre comuniștii din țara noastră, unul dintre liderii cu cea mai recunoscută autoritate politică și morală pe plan mondial, unul dintre cei mai de seamă militanți ai mișcării comuniste, muncitorești, revoluționare internaționale, ai luptei popoarelor pentru emancipare și dreptate socială, pentru libertatea și egalitatea tuturor națiunilor. Miile de telegrame trimise din întreaga țară conducătorului iubit și stimat au relevat, încă o dată, strînsa unitate a întregului nostru popor, a tuturor cetățenilor patriei, în jurul partidului, în jurul tovarășului Nicolae Ceaușescu. Sărbătorirea a fost marcată în mod solemn de Adunarea care a avut loc în Capitală și în cadrul căreia a fost transmis secretarului general al partidului Mesajul Comitetului Central, al Consiliului de Stat și al guvernului, prin care se dă o înaltă apreciere meritelor sale excepționale în lupta împotriva exploatării burghezo-moșierești, împotriva jugului fascist, pentru înfăptuirea revoluției de eliberare socială și națională, pentru consolidarea cuceririlor revoluționare, pentru edificarea cu succes a noii orînduiri socialiste, pe pămîntul României, ca și în dinamizarea luptei pentru pace a tuturor popoarelor.

În cadrul acestei Adunări solemne, tovarășul Nicolae Ceaușescu a rostit o cuvîntare deosebit de importantă, emoționantă și elocventă evocare atît a propriei activități revoluționare, desfășurate pînă în prezent, cît și a însăși istoriei partidului nostru, prilej de bogate învățăminte.

Referindu-se la manifestările de dragoste, admirație și profund respect care i-au fost și îi sînt adresate de către întregul popor, tovarășul Nicolae Ceaușescu

a arătat că le consideră atât ca o expresie a încrederii și a aprecierii activității sale, „cît și ca o expresie a încrederii și ca o apreciere a politicii Partidului Comunist Român, conducătorul încercat al poporului nostru în lupta revoluționară pe calea făuririi societății socialiste multilateral dezvoltate și a comunismului în România“.

În acest început de an am celebrat și împlinirea unei jumătăți de secol de la eroicele bătălii revoluționare care s-au desfășurat în anii 1929—1933, cuprinzînd practic toate detașamentele clasei muncitoare, sub conducerea Partidului Comunist Român, partid care a demonstrat și demonstrează că este trup din trupul și suflet din sufletul națiunii. În acel an, 1933, în care mișcarea revoluționară atinsese cincisprezece ani, intra cu vigoare în lupta clasei sale, a poporului său. Era firesc ca un tânăr născut din țărănimea muncitoare, el însuși muncitor, să înțeleagă de atunci sensul istoriei și, apoi, vreme de cincizeci de ani, devenind cel mai de seamă gînditor și conducător revoluționar al poporului nostru, să marcheze, prin întreaga sa viață, însăși istoria acestui popor.

„Am început activitatea revoluționară în condițiile grele ale ilegalității“ — spunea tovarășul Nicolae Ceaușescu în cuvîntarea rostită la Adunarea solemnă. **„Am intrat în mișcare în anii luptei împotriva fascismului — care se dezvoltă și în România —, împotriva războiului. În toți acești 50 de ani am fost participant activ, împreună cu întregul partid, cu cadrele și militanții revoluționari — comuniști și fără de partid — la cele mai importante lupte revoluționare și momente din istoria patriei. Acum, la a 50-a aniversare de luptă revoluționară, am marea satisfacție să fiu participant la realizarea năzuințelor poporului pentru o viață mai bună, liberă și fericită, la remarcabilele realizări obținute în dezvoltarea economică și socială a patriei, la edificarea societății socialiste multilateral dezvoltate în România“.**

Toți camenii de artă și cultură sînt puternic sensibilizați de locul deosebit pe care l-a ocupat în această cuvîntare problematica raporturilor dintre socialism și cultură, relevarea adevărului că socialismul și cultura sînt de nedespărțit.

„Este necesar să intensificăm activitatea cultural-artistică, de educare și formare a omului nou, înarmat cu o înaltă conștiință revoluționară, patriotică, pe baza concepției revoluționare despre lume și viață, a materialismului dialectic și istoric, a socialismului științific. Să nu uităm nici un moment că numai cu o înaltă conștiință patriotică și revoluționară, numai înțelegînd sensul evenimentelor vom putea să acționăm întotdeauna, cu întreaga răspundere și capacitate, în mod conștient, în soluționarea problemelor complexe care apar în dezvoltarea societății, numai așa vom putea să servim, în orice împrejurări, interesele poporului, cauza socialismului, a bunăstării și fericirii, a independenței patriei !

Nu pot să nu subliniez învățămintele pe care partidul nostru le-a tras — faptul că pentru a fi comunist, pentru a fi revoluționar nu este suficient să ai un carnet roșu în buzunar. Trebuie să îți ridici continuu nivelul de cunoștințe, trebuie să acționezi, în orice împrejurare, ca revoluționar ; să acționezi în sensul cerințelor obiective ale dezvoltării... Numai un asemenea comunist va putea să-și îndeplinească, în toate împrejurările, misiunea sa, în orice domeniu de activitate. Aceasta am învățat-o în cei 50 de ani de activitate revoluționară ! Aceasta este cerința față de toți comuniștii, aceasta este cerința față de întreaga noastră națiune !”

Cuvîntarea tovarășului Nicolae Ceaușescu sintetizează și alte învățăminte ale istoriei partidului și poporului nostru, ridicînd astfel pe o treaptă superioară concluziile istoricului Congres al IX-lea, îmbogățite de-a lungul ultimilor 18 ani și prin alte excepționale analize teoretice, care demonstrează însăși vitalitatea marxismului creator, eliberat de dogmatism, de șabloane, de scheme teoretice prestabilite, la dezvoltarea și îmbogățirea căruia secretarul general al partidului nostru a contribuit formulînd teze și concepte cu adevărat revoluționare, schimbînd în bine nu numai cursul științei istoriei, politologiei, economiei politice, filosofiei, dar și introducînd în practică rezultatele acestor analize novatoare. Modul în care partidul nostru a soluționat, din inițiativa tovarășului Nicolae Ceaușescu, problematica atât de complexă a raporturilor dintre socialism și democrație, raporturi esențiale atât pentru dezvoltarea socialismului cît și pentru creșterea prestigiului său în întreaga lume, își află sorginea în aceste idei :

„Am intrat în mișcarea revoluționară în anii prigoanei și al teroarei burghezo-moșierești. Am luptat în rîndul partidului, împreună cu multe organizații de masă și obștești, pentru apărarea libertăților și drepturilor democratice ale poporului nostru. Încă din acești primi ani am înțeles că socialismul înseamnă umanism, libertate, dreptate socială, înseamnă o largă participare a poporului, a maselor, la conducerea societății ; înseamnă orînduirea cu forma cea mai înaltă,

supremă, de democrație, de participare a poporului la făurirea conștientă a propriului său viitor”.

După cum, rezolvarea marxist-leninistă a problemei naționale, pe temelilele statului român național unitar, este rezultatul renunțării la teze sau din pornire eronate sau perimate, al adoptării unor concepții corespunzătoare realităților naționale, rolului în continuă afirmare al națiunilor și al naționalităților conlocuitoare, al convingerii că numai colaborarea frățească a poporului român cu naționalitățile conlocuitoare, pe baza deplinei lor egalități în drepturi, este de natură să asigure edificarea cu succes a societății socialiste multilateral dezvoltate.

„Clasele stăpînitoare, aparatul de stat burghezo-moșleresc, nu au făcut niciodată deosebire între revoluționarii români, maghiari, germani, sirbi, evrei sau de alte naționalități. Toți, deopotrivă, au fost supuși aceleiași prigoane, au înfruntat teroarea, temnițele, închisorile și lagărele și, în strînsă unitate, au ținut sus steagul luptei revoluționare pentru lichidarea asupririi burghezo-moșleresti, pentru înfăptuirea revoluției naționale și sociale, antifasciste și antilimperalistice, pentru făurirea socialismului în România”. Concluzia este conformă acestor adevăruri: „...împreună cu întregul partid, am acționat și voi acționa în continuare, pentru a asigura întregului nostru popor, tuturor cetățenilor, fără deosebire de naționalitate, deplina egalitate în drepturi, participarea egală la întreaga activitate. Vom face totul ca fiecare cetățean să se bucure de toate drepturile, dar să albe și toate îndatoririle pe care trebuie să le albe un constructor al socialismului și comunismului, un cetățean demn și liber al Republicii Socialiste România.”

Problematika economică, perspectivele economiei românești, soluțiile pentru depășirea dificultăților vremelnice cauzate, în principal, de efectele crizei economice mondiale, nu puteau să nu ocupe un loc deosebit în această cuvîntare. Conducătorul partidului nostru a subliniat necesitatea perfecționării continue a mecanismului autoconducerii, autogestiunii, autofinanțării, însemnătatea definirii celor ce muncesc prin calitatea lor esențială, de proprietari, producători și beneficiari. Dealtfel, acest proces este în continuă aprofundare, în acest sens revelatoare fiind trecerea la aplicarea Legii privind constituirea de către cei ce muncesc a părților sociale din avuția economică, precum și măsurile privind retribuirea muncii, anunțate de secretarul general al partidului la consfătuirea de lucru de la C.C. al P.C.R. la care au participat cadrele din industria minieră.

În cuvîntare, tovarășul Nicolae Ceaușescu a reafirmat, de asemenea, cu deosebită vigoare, pozițiile principiale, bine cunoscute și unanim apreciate, ale partidului nostru, ale României socialiste, în problemele realizării dezarmării și în primul rînd a celei nucleare, eliberării Europei și întregii lumi de coșmarul pericolului unui nou război, care ar fi absolut nimicitor, fără învinși și fără învingători, al cărui singur rezultat, de neconceput și de neacceptat, ar fi distrugerea întregii civilizații, a vieții pe pămînt; acest pericol obligă la intensificarea eforturilor tuturor popoarelor, tuturor cuceririlor realiste în lupta pentru asigurarea păcii și realizarea unei noi ordini economice și politice, unei lumi mai bune și mai drepte pe planeta noastră.

„Am intrat în mișcarea revoluționară” — arată tovarășul Nicolae Ceaușescu — „în anii ascensiunii fascismului, în anii pregătirilor de război; deci de la început am participat activ la lupta împotriva războiului și a fascismului. Din această experiență, din ceea ce a însemnat fascismul și cel de-al doilea război mondial, trebuie să tragem toate învățămintele! Să facem totul pentru a nu se mai repeta, în nici o țară, dictatura fascistă, pentru a asigura libertățile democratice ale popoarelor, dreptul lor la dezvoltarea liberă, independentă, așa cum o doresc, fără nici un amestec din afară!”... „Să facem totul și să unim puternica mișcare de pace de pretutindeni într-o urlășă forță care să oprească cursa înarmărilor, să asigure pacea!”

Nu putem să nu ne exprimăm întreaga admirație pentru constanța, pentru capacitatea de creație și spiritul vizionar care definesc întreaga gîndire și întreaga activitate revoluționară a secretarului general al partidului nostru.

Consecvența cu care tovarășul Nicolae Ceaușescu urmărește realizarea idealurilor ce l-au însuflețit încă din fragedă tinerețe, împlinirea pînă la capăt a concluziilor istoricului Congres al IX-lea, dezvoltate și îmbogățite de congresele și conferințele naționale care au urmat, reprezintă o șansă unică pentru înflorirea civilizației și culturii poporului român.

